

danske samfund til at køre, at der ikke skal spilles bold med det. Selv om man så undervejs lider skuffede forventninger og ikke får det forhandlingsresultat, som man tilsigter – og det er helt legitimt, at vi har forskellige prioriteringer og ønsker – så må man alligevel se i øjnene, at finansloven skal bruges til noget. Og hvis vi ikke har en finanslov, så går vores samfund i spåner.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Bjørn Elmquist: Hvordan kan et parti, der i den grad er båret af folkeoplysningen, være med til at fremsætte et forslag, der forbyder arbejdsløse at gå på højskole, mens de modtager dagpenge, og som begrænser arbejdsløses muligheder for at uddanne sig i ledighedsperioden?

Hvordan kan man være med til det, når vi ved, at netop højskoleophold er en måde, hvorpå unge, der ikke har en særlig boglig stærk side, igen kan komme ind i et uddannelsesforløb og udvide kundskaberne på det boglige område?

Hvorfor fjerner man en mulighed for uddannelse, når man taler så meget om vigtigheden af uddannelse? Og hvorfor fjerner man eksistensgrundlaget for en række højskoler? Vi ved, at det bliver konsekvensen af det forslag, der er fremsat; det siger Højskoleforeningen. Hvis lukning af højskoler er blevet radikal politik, så er der vist mange radikale fædre, der vil rotere i graven.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg er enig med hr. Bjørn Elmquist, og det er skam ikke så hyppig en ting i disse debatter, men alligevel! Jeg er enig i, at sporene fra forsvarsforhandlingerne skræmmer, når forhandlingerne om politiet kommer op, og derfor vil jeg meget gerne stille det klare spørgsmål til hr. Bjørn Elmquist: Er vi enige om, at diskussioner om politiets forhold selvfølgelig også skal være afsluttet, inden finansloven kan afsluttes som et forlig, og at det ikke er en sag, vi trækker ud og trækker hen og sætter ind på den radikale »måske«-konto? Vi har nemlig ikke rigtig tiltro til, at den dér femte nøgle i kassen sættes i, hvis vi først er ude over den 1. januar. Men jeg fandt dog trods alt positive toner, så jeg håber, at det var oplæg til en positiv forhandling.

Og det er da rigtigt, at der er ingen her i salen, der kan forhindre nogen i at møde andre – det ville også være mærkeligt – så selvfølgelig har regeringen kontakter til begge sider.

Nu har vi ikke diskuteret det praktiske om forhandlingerne så meget endnu, men jeg synes alligevel, at vi ved denne her lejlighed skal præcisere, at Det Konservative Folkeparti ikke accepterer et kludetæppeforlig. Enten indgår man en aftale med den ene side – dvs. med Venstre og De Konservative – eller også har man ingen aftale med Venstre og De Konservative. Det er ikke således, at hr. Bjørn Elmquist kan lave forsvarsaftale og politiaftale osv. med venstre side af salen og så få opfyldt kravene til dagpenge og andet med højre side af salen. Vi går efter en samlet aftale, ellers er der ingen aftale.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet i forbindelse med hr. Bjørn Elmquists indlæg som ordfører, men jeg synes, at det er god skik, at man kvitterer for stilsift i partierne, og jeg vil egentlig rose ordføreren for at sige, at han ikke ville forlange en ny undersøgelse af politiet i forbindelse med turnusundersøgelsen. Jeg tror, at det er første gang i den tid, jeg har været i Folketinget, at De Radikale ikke har ønsket nye undersøgelser af allerede eksisterende undersøgelser af politiets forhold. Det vil jeg kvittere for, det synes jeg trods alt lover et bedre år for politiet.

Men så siger hr. Bjørn Elmquist, at der mangler mål for, hvad det er, vi ønsker med flere ressourcer til politiet, og det forstår jeg ikke. Det mener jeg vi har gjort meget ud af løbende at forklare. Vi har også gjort det i »Reform 96«, hvor vi skriver, at vi ønsker en markant hårdere linje over for vold og anden kriminalitet. Dette skal først og fremmest ske ved at skærpe straffelovens strafferammer og ved at forøge ressourcerne til politiet, så landets love effektivt kan blive håndhævet. Politiet skal være synligt og tryghedsskabende i gadebilledet. Dét er vort ønske.

Det gælder også narkokriminaliteten, og det gælder også på Vesterbro, hvor politiet skal have bedre mulighed for at gribe ind. Der skal sendes helt andre signaler fra politiets øverste myndighed, justitsministeren, om, hvordan man håndterer de narkokriminelle på Vesterbro, og hvordan man i øvrigt bekæmper det over hele landet og også på Christiania.